

Forfatter: Vedel, Peter August Frederik Stoud

Titel: BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Vedel, Peter August Frederik Stoud (1874-06-30)

Citation: Vedel, Peter August Frederik Stoud: "BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Vedel, Peter August Frederik Stoud (1874-06-30)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)*, Henrik Koppels, s. 275. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-003-shoot-L0018250060030184.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Direktør P. Vedel til Udenrigsminister Baron Rosenørn -Lehn.
Vichy, 30. Juni 1874.*

Kjære Excellence.

Tusinde Tak for Deres interessante Brev, som væsentlig supplerede hvad jeg vidste fra Krieger. Uagtet de Data, som De anfører ganske vist synes at tyde paa at General Haffner har en større Tilbøielighed til at tage Styret end jeg troede, saa kan jeg dog endnu ikke troe at han kan, om han ogsaa vil. Thi hvorfra skulde han kunne finde Colleger, naar Estrup, Frijs og Moltke have svaret Nei — en ganske anden Sag vilde det jo være hvis han istedetfor at ville danne et nyt Cabinet, indtræder i det nuværende, det vilde være en passende Mellemsvei, men saa bliver det dog i det Væsentlige s. 276 som nu og jeg fastholder derfor fremdeles det Haab som jeg udtalte da jeg tog Afskeed med Dem, nemlig at jeg træffer Dem ved min Hjemkomst i Udenrigsministeriet. Saaledes som Sagen staaer, er det bedste der kan skee, at Grev Holstein vedbliver at være Conseilspræsident og at han finder en ny Finantsminister og en ny Cultusminister, men jeg vilde meget ønske at man dertil kunde finde meget sindige Folk, thi naar jeg troer at Ministeriet vil komme til at savne Krieger, saa er det ikke alene og end ikke meest fordi han unægtelig baade besidder stor administrativ Dygtighed, Arbeidsomhed og Kundskab og desuden er en betydelig parlamentarisk Capacitet, men langt mere fordi han dog egentlig var den i Ministeriet der meest tæmmede paa den ene Side Landsthingsfyriigheden, der igunden kun længes efter en ordentlig Conflict med Venstre, saasom i Form af en provisorisk Finantslov med efterfølgende Rigsretsaction og Frikjendelse, og paa den anden Side holdt Lysten til at nærme sig Venstre formeget, i Tømme. — I Parenthes bemærket var denne sidste Retning hos Krieger stundom efter min Mening for svag, navnlig i finantsministerielle Spørgsmaal, men det troer jeg nu at Fengers Indflydelse paa ham var Aarsag i. — See det er det jeg frygter for det reconstruerede Ministerium, at de 2 ovenfor anførte Retninger skulle styrkes ved nye Indtrædende og at Centrum skal svækkes for stærkt ved Kriegers Udgang. De vil bedre end jeg kunne see om jeg har Ret i denne Frygt og om ikke navnlig Klein maaskee holder for stærkt til Landsthingsiden, medens Andre mere ere bøiede til den anden Side, og De kjender alt for vel de forskjellige Personligheder, om hvilke der kan være Spørgsmaal for at supplere Ministeriet, til ikke at føle hvorledes de næsten Alle mere eller mindre helde for stærkt til en af Siderne Det er den Fare som jeg altsaa frygter for det nuværende Ministerium, at det i næste Rigsdagssessions Løb kan afvige fra den Linie der hidtil har været holdt og som netop viste sig at være Mellemsveien derved at man fra begge s. 277 Sider fandt at den bøiede for meget til den modsatte Side, og at det kan ville optræde »energisk« og derved føre Regeringen ind i meget mislige Stillinger. Det er ingen Konst at være energisk, men det gjælder om at være det til rette Tid og Sted. — Jeg veed at De, kjære Excellence, i det Hele billigede Kriegers Standpunkt og at De fremdeles vil holde derpaa. Det er saaledes ikke blot for min egen og for Udenrigsministeriets Skyld at jeg oprigtigt ønsker at beholde Dem som min Chef, men ogsaa for den almindelige indenlandske Regeringspolitik at jeg vilde ansee Deres Udtræden af det nuværende Ministerium som meget uheldig.

18*

Som De seer, kjære Excellence, tillader jeg mig skriftligt at sige Dem min Mening ligesaa uforbeholdent som naar jeg har den Fornøielse mundtlig at tale med Dem. Jeg troer at det vil blive en stræng Vinter for Ministeriet, uagtet det ganske vist er en betydelig Forbedring i Stillingen at Forsøget har været giort og at alle Chancer ere blevne udtømte.

. . . [Om at Vedel er udset til at repræsentere Danmark paa en Kongres i Bruxelles om Krigens Love og Sædvaner.]

P. Vedel.

Oreby.